

Передплата

на «РУСЛАНА» вноситься:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
або 40 франків
на пів року . . . 10 рублів
або 20 франків
Посадити число по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудні.
Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника. — Експедиція місцева в Агенції Ляндовского в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застережене. — Рекламаций неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Запросини до передплати.

Почало ся третє чвертьрічє нашого видавництва. Тимто просимо відновити передплату, щоби можна упорядувати експедицію. Всіх, що мають залежності за минуше чвертьрічє, просимо о скорє вирівнанє тихже, позаяк мусимо все оплачувати готівкою і не користуємо ся ніяким кредитом.

Від Адміністрації «Руслана».

Резолюція вірноконституційної більшості власности німецької.

(+) Коли ми писали про антиавстрійські демонстрації Шенерерців і німецьких лібералів в Хебі, не було ще докладних вістей про хід нарад і ухвали зборів вірноконституційної більшості власности німецької, що відбули ся у Відні під проводом гр. Освальда Туна минувшої суботи і неділі. Тепер вже маємо повну основу і вступної промови гр. Туна і резолюції ухвалені на тих зборах.

Промова гр. Туна і резолюція вірноконституційної більшості власности, котрих основу подаємо на иньшій місци, показують, що й та партія, для котрої гр. Бадені не хотів явно і рішучо признати ся до утвореної без него парламентарної більшості, що та партія, котру гр. Бадені силкував ся для себе приєднати, виступила також против єго політики і стоїть против нему солідарно з тевтонськими обструкційниками. Она вправді не похваляє участі деяких німецьких лібералів в зборах поза межами Австрії і собі застерігає право самостійної і незалежної політики; она ріжнить ся в своїх предложениях і у способі вислову своїх поглядів політичних від віч тевтонських обструкційників, однак зовсім рішучо обертає ся против цілої системи теперішнього правительства.

І річ гр. Туна і резолюція більшості власности вірноконституційної дорікають гр. Баденьому, що він викликав внутрішню кризу в Австрії, що помимо острого з боку вірноконституційної власности більшості видав язикові розпорядження, котрими (після погляду сеї партії) заколибав національні границі і загнав Німців в пристрасну опозицію, а Чехів не тільки не вдоволів, але ще розбудив між ними жаждобу до безмежних домагань. Гр. Тун звалює також одвічальність за безуспішність угоди на правительство, котре не вступило з конкретними внесеннями, а резолюція указує на недостачу кріпкої ініціативи патхненої австрійскої ідеї державною. Резолюція докоряє також правительству, що по зачиненню ради державної заборонами віч і тайними розпорядженнями оно ще заострило положенє політичне.

Таким отже рішучим способом виступає та партія против гр. Баденього, котрий думав її приєднати для парламентарної більшості. Тою заявою знищила она можливість сего пляну, звернула ся рішучо против міністерства гр. Баденього на дорогу опозиції і зсолідаризувала ся з обструкційними послами німецькими з табору ліберального, національного і Шенерерівського.

Тим способом показала вірноконституційна власність німецька, що она неприхильна всяким уступкам хоч би найсправедливішим в користь якої небудь славянської нації і що она все готова, вірна своїм традиціям, піддержати централістичну і ліберальну систему в Австрії, як се свого часу показала і за гр. Гогенварта і Белькредого. До сего кроку була та партія ще більше наполохана і спонукана річю кн. Фридриха Шварценберга, котрий відказав життєвості тій конституції, яку, утворила вірноконституційна партія.

Заявою солідарности з лібералами, націоналами і Шенерерцями на точці вірноконституційного централізму полишила більша власність німецька гр. Баденьому числи-

ти хіба лише на консервативних Німців, що належать до парламентарної більшості, та християнсько-соціальних (антисемітів), що стоять вправді поза парламентарною більшостію, але противні обструкції і заявляють ся в своїм органі Deutsches Volksblatt против централістичної а за федеративною системою в Австрії.

Гр. Бадені, котрий не хотів сьміло і рішучо признати ся до парламентарної більшості, що противна централістично-ліберальній системі, мусить тепер або підняти ся перестрою Австрії на нових основах федеративних і надати славянським народностям вплив приналежний їх числовій перевазі або подати ся до димісії.

Наколиби корона не рішила ся на держави на нових основах, в такому случаю корона була би спонукана правити державою з підмогою якогось урядничого міністерства, котре буде мати метою лише поладжуванє біжучих і конечних справ державних з виключенєм виразного напряду політичного.

Русини очевидно не можуть покладати на таке міністерство яких небудь надій на поправу свого національного і політичного положеня, як взагалі надії покладані на упадок існуючих а прихід нових міністерств показували ся нераз вже для Русинів марними. Становище, яке собі здобули рускі послы народові в раді державній Союзом заключеним із Словінцями і Хорватами може їм стати кріпкою підвалиною в боротьбі за національні і політичні права, однак треба все тямити, що лише культурним движенєм і сьвідомостію руского народу в долині дамо спроможність руским послам чи то в раді державній, чи в соїмі здобути приналежні єму права і становище в семі иньших народів австрійських.

Буковинські справи.

Чернівці без рускої школи, півтора тисяча руских дітей без науки на рідній мові! Краєва рада шкільна на своїм посліднім засіданю від-

Я щастя ніколи не мала.

Оповіданє мертвецької сидуси.

Я не була ніколи щаслива. Мама покинули мене маленькою, я виховала ся при мачосі. Ви знаєте, що се мачоха?...

Ні! не знаєте. От я у неї і лїнива, і нездала, і дурна, та всюди мною попихають бувало. Чи корову у дощ вигнати — понасти, чи в слоту за хоптою піти, чи відробити кому нашню, що набрало ся на переднівку, або і плуга, що виорав нивку на весні, то все кажуть мачоха до мене: «Йди, та йди Фесько!» Єї дівчата ходять бувало по зарібках та гроші із заробітку прятуть собі, а мене за гроші на лан ніколи не посилали, а коли вже не було дома роботи і я вирву ся на силу з дівчатами, то ще я вечером і до хати не дійшла, вже мачоха знає, по кілько платили на лану або кілько я кіп нажала або навязала, та править гроший в мене. Коби хоч крайцар перед нею сховати, ніколи не вдалось мені.

А гроший мені так хотїлось мати, що страх! Мачошині дівчата вистровні в нові спідниці та

запаски, та що раз то влітають нову бинду в косу, а я ніколи не мала нічого нового. Як часом купила нову бинду для своїх дочок, то вже стару від них відбере, кине мені, та ще каже: «А бач, щоб не згубила або не замастила...» Та я і тим тішила ся.

Тато нераз задля мене сварили ся з мачохою, та що вдїяли? Мачоха на своїм поставити бувало все, а ще і мені дістала ся неодна латка та лайка, іноді й кулак. Накриткою взяли єї після смерті моєї мамі, та она мала за собою кусень поля, та грядку на коноплі; більше нічого не принесла татуневі. Навіть і подушки людяної не мала. А мої мама покинули всі порядки: і постіль, і шматя, і одежу, і пацьорки. А тоті пацьорки то вже мені переказали, а такі були червоні як ягоди горяби — та і не дрібні. Та що се було против мачошиного поля?! А бувало викрикає все: «Ви то мій хліб їсьте; я то своєю працею годую тобі сесю нездару! Своїх четверо не числила, а з них жадне і ногою на єї поле не ступило: я і сполола, і вижала, і звязала; іноді і сама праником вимолотила. Та се нічо не рахувало ся. Або єї коноплі! Всієнько я сама зробила коло них: і побрала, і наквасила, і викинула, і стерла, і

спряла, та й сама до ткача носила і сама спускала, та я все нероба була; а прийшло сорочки краяти, то все покряла буцім то і для мене одна, і для всіх по одній, та мені ніколи не судило ся єї носити. Лише пошила я їх для всіх, навіть для єї дівчат, а вже як показали ся діри, то вже я мусїла доношувати, а нову ніколи і не мала на собі. І не сьміла уїмнути ся за нову.

Раз заболїла дядина — сестра татова; в осени було. Нікому було там робити домашню роботу, бо іно два хлопці мала. Прийшов дядько, та склонив ся мачосі: змилуйте ся, поратуйте! дайте дівку, бо моя стара нездужає! Обіцяли дати щось нашні та коний до ліса, а і про мене згадали, що дадуть дещо з одежі. Тато не хотїли пустити мене, та казали: «Нехай котра з єї дівок». Та мачоха не пустила; я і так зраділа, що Господи! От добуду ся хоч на часочок з тої пекольної опіки мачошиної. Алеж і добре мені було в дядини як в раю! Тоді я була щаслива; дядина дбали про мене; та хоч самі ледво з постелі злізали, і нікуди не могли поїхати, то все бувало передадуть через кого до міста, та куплять мені або на спідницю, або на станик, а вжеж биндів я дістала від них не

кинула дотичне внесення проф. Єротея Пігуляка. Німецький шовінізм взяв гору над справедливою і верховодячі у нас всемогуті Германі заповідали знов одну велику кривду рускому населенню, зігнорували його некучу потребу і загордили знов соткам руских дітей дорогу до обра-зовання і просвіти. На як довго — покаже бу-дучність, бо Русини не перестануть домагати ся приваляжного їм права і мусять вибороти собі те, що є доконечною підставою просвіти рус-кого населення в Чернівцях — народну школу з ру-ською викладовою мовою. Кривдячий поступок краєвої ради шкільної згнали навіть деякі ні-цкі газети, називаючи его, так як він се заслу-гує, насилем Німців над корінним населенням. Також і «Бук. Вѣдомости» заговорили про се у вступній статі неділішного числа і вказуючи на відношене числа руских дітей до числа ні-мецьких дітей, підносять сю нечувану кривду Русинів, котрі на своїх 1134 дітей не мають а-ні одної школи з викладовою, рускою мовою, а Німці (без жидів) на 1109 дітей мають 6 ні-мецьких і 10 мішаних шкіл! «Бук. Вѣдомости» всказують, що належить дальше робити, щоби мимо краєвої ради шкільної діяти свого права і завзивають всіх Русинів до борби против такої системи наших геґемонів.

Те справедливе обурення «Бук. Вѣдомостей» тішилоб нас, колиб оно було щире. Але ся га-зета хотіла тільки себе поставити у світло по-борника за руску справу на Буковині а кинути болотом на тих людей, котрі найбільше заходи-ли ся коло справи засновання рускої школи в Чернівцях. «Бук. Вѣдомости» звільняють о. став-рофора Воробкевича і о. крил. Костецкого від вини в тій справі, бо після них мають ті два пан-отці заступати тільки віроісповідання в кра-євій раді шкільній. До чого було потрібне тій га-зеті іменувати о. крил. Костецкого членом кра-євої ради шкільної, сего не знаємо, бо о. Ко-стецкий не був ніколи і не вств єї членом. Але що власне проф. Пігуляка она обвиняє, що він нічо не зробив для засновання рускої школи, се до-казує, що у неї нема щирої ревности для спра-ви а тільки партійна злоба і фальшивство. Ще дуже давно перед тим, нїм «Бук. Вѣдомости» вийшли зі свого зачарованого кільця фонетики, рептильного фонду і уніяцкої політики, бо ще перед шістьма роками тов. «Руска Школа» внесло було до ради міської петицію о заснова-не рускої школи в Чернівцях. Петиція «Рускої Школи» залягала там роками і вкінці не діжда-лась полагдження, бо рада міська узнала това-риство некомпетентне забирати голос в справах шкільництва в імені руского населення міста. Відтак піднесли були сю справу рускі послы в соймі краєвм а власне і посол Пігуляк брав в тім велику участь та сойм ухвалив одного-лосно резолюцію, завізвати правительство, щоби постарало ся о заснованні рускої школи в Чернівцях.

Краєва рада шкільна передала ухвалу сой-му раді міській а она відказала ся від переве-дення того жаданя. Краєва рада шкільна не зро-

била жадних дальших кроків, але зложила цілу справу до актів і тим способом хотіла убити єї. Тогди підняв справу рускої школи проф. Пігу-ляк і поставив самостійне внесення в раді шкіль-ній, мотивуючи всесторонню потребу рускої на-родної школи в Чернівцях. Що внесення пере-пало се певно не вина переконуючих мотивів проф. Пігуляка, але вина безвзглядної і ворожой нам голосуючої більшости в краєвій раді шкіль-ній. Певно що ті люди, котрі поклали заслугу, що справа засновання рускої школи в Чернівцях прийшла під обради краєвої ради шкільної, не чекали аж на почин і заохоту «Бук. Вѣдомо-стей» і єї покровителів та так само не потре-бують єї ради і накликування на будуче — они знають і без «Бук. Вѣдомостей» чого вимагає від них народний обовязок і як доходити тої нової кривди руского народу.

З „Буковини“.

Вісти політичні.

+ Коли півурядовий Fremdenblatt перед кількома днями подав вість про невдачу угодо-вих переговорів, що мали метою відділене вір-ноконституційної більшости власности від німець-ких лібералів, заявила таж сама часопись ми-нувшої неділі, що правительство і дальше ува-жає своїм обовязком старати ся о полагоджене язикового спору в Чехах і уладити справу в до-розі законодавній. Правительство, сказано там дальше, не дасть ся знеохотити сею першою пробою а буде старати ся вибраною вже або й иншою дорогою довести до прояснення прав приналежних Чехам і Німцям.

Сю загадочну дорогу поясняє віденьський кореспондент львівського Przegląd-у, котрий по-дав вість про авдієнцію гр. Баденього у цісаря в день невдачі угодних переговорів (8. липня) як і про довгу конференцію з гр. Голуховским. Пояснення Przegląd-у також були доволі темні, однак з них виходило, що правительство має на думці змінити конституцію, наколи би не змінила ся в осени ситуація в парламенті, котра довела до зачинення сесії. «Нехай би і угода з Угорщиною не повела ся, пише сей ко-респондент і бюджет не був ухвалений і т. д. — все те видержить держава — і в тім має рацію др. Рус — але теперішня конституція сего не видержить.»

В суботу розпочала ся а в неділю покінчи-ла ся конференція вірноконституційної більшости власности, котрої значіння обговорюємо нині у вступ-ній статі. Наради відкрив гр. Освальд Тун а брали участь члени палати панів: Хлюмецький, кн. Фір-штенберг, гр. Котулінський, кн. Роган, кн. Шта-ремберг, кн. Травмансторф, послы гр. Атеме, Ед-мунд і Франц, др. Беррайтер, гр. Кольорадо-Мансфельд, бар. Кільмансег, бар. Людвіксторф, Пірко, бар. Седльвіцький і Скрбенський, гр. Штірг, і гр. Терляго. По промові гр. Туна вивязала ся довга розправа, в котрій віддано признане ста-новищу вірноконституційних послів в раді дер-жавній а іменно висловлено подяку обидвом предсідателям Людвіксторфови і Дубскому.

На основі переведеної розправи ухвалено резолюцію, котру подаємо в повній основі:

«Повага ситуації і питаня, що нас жде в осени супротив важних близьких задач дер-жавних, вкладає на вірноконституційну шляху обовязок, безвзглядно висловити свій погляд.

Язикові розпорядження і їх генеза спонукали одну часть загнати в парламентарну опозицію, котра загрожує державну машину в єї руху, а другої части зовсім не вдовольили, лише розбу-дили в ній жаждобу, котра перевиснає дотепе-рішні домагання.

Найгіршішими однак проявами є явні, сьмілі і легкодушно заперечуючі істнуючий стан правний напади на конституцію і єї правне зна-чіння. Не промовляємо за увічненем нашої кон-ституції а будемо все прихильні дальшому єї поступовому розвитку. Але супроти тепер практикованого підкопування всіх основ нашого публичного права, вірноконституційна більша власність, вірна своїм традиціям, стане в оборо-ні конституції з всею силою і з всім своїм впливом, в переконанню, що зрушене наших кон-ституційних відносин рівнано би ся зрушенню звязий всеї монархії і великодержавного єї значіння.

Весь комплекс трудних питань відносних до національности і автономії, котрими нині сьвіт більше як коли небудь займає ся, а в пер-шій лінії упорядковане язикового питаня, ском-промітованого нещасливо виданем язикових роз-поряджень, вкладає передовсім обовязок на пра-вительство, утворити позитивну основу до пере-говорів, котра могла би зми успокоїти. Розуміє ся, що будемо підпирати горячо всі поважні і від-повідні змагання до полагодження народного спору.

Признаємо, що для кінцевого пожиття спіль-ного різних народностей в Австрії треба при-нести певні жертви, але в нинішніх обставинах почувало ся до обовязку звернути бачність правительства, що німецьке племя не робить ні-чого злого, лише сповняє свій обовязок, коли супротив вибуялих державноправних і націо-нальних пліннів боронить всіми силами запору-чених прав для збереження і плекання своєї на-ціональности. З тим почутем сили і з достоїнсь-ством та обовязком німецького народу в Австрії вважаємо незгідним, що — як се в поодиноких случаях бувало — національна сьвідомість да-вала ся поривати до акції поза межами чорно-жовтими. Сей напрям осуджуємо і рішучо перед тим остерігаємо.

Особливу бачність звертає на себе посту-поване правительства по зачиненню ради дер-жавної, оперте на тім хибнім розумінню, що можна великий і в народі закорінений рух при-гнобити поліційними мірами. Заборони зборів, оперті на дуже сумнівних основах правних, тай-ні інструкції поліційні, котрих політична мораль-ність підлягає сумнівам, причинили ся неперечно до розширення руху.

Без ненависти і упередження супротив инь-ших народностей, неповодуючи ся явними і

одну. Раз передали до міста курку, та веліли купити мені крашу бинду, щоб на Великдень. Господи, що то за красна була. Я і не видер-жала та вплела єї зараз в неділю в косу, та пішла до церкви і вмисно стала на переді, що-би і мачошині дівки єї бачили. Се було якось у хрестопоклонну неділю, бо я в дядини була мало не рік; а людий зіпхало ся багато, бо у піст то і більше ходять до церкви.

Я вмисне але дуже уважно оглянула ся на них; Господи! аж горіли, а очі їм мало не по-вилізли, так гляділи на мою бинду. Я в ра-дощах перестояла службу Божу, а стиск такий був, що люди щораз обтирали піт з чола наче у Спасівку.

Аж виходжу перед церкву по службі бо-жій, та завважала, як мачошині дівки таки за-раз пішли до дому, та так якось поквално, як они ніколи того не робили. Гадаю собі: най-там! певно побігли своїй мамуні розказати про мою бинду, тай захотілось мені на ню ще раз поглянути.

Я похилила ся, буцім то чоботи на нові поправляю, а то щоби коса упала мені з пле-чий наперед мене: я глянула та аж за серце стиснуло мене: коса без бинди! голісенька, та

ще розплетена! Сором взяв мене і злість. Я чим скорше косу під паху, та побігла до дяди-ни. Та як не розплачу ся, як не заведу, аж дя-дина гадала, що хто такий помер.

— А видиш, кажуть они; я тобі казала, що бинда аж на великодні сьвята, а у піст дів-кам не годить ся бинду носити. Добре тобі так! А я нової вже не куплю!

Мені ще гірший жал, аж не знаю, що в мені діє ся. Почала я гадати, хто би се мені таке зробив. Може парубок який із збитків! Ет, то пожартує, подрочить ся та віддасть. І вже я почала гадати на кравцевого Семка, бо він собі такий веселий і дівкам скрізь доску-лював. Я і потішила ся моєю думкою. На ве-чірню пішла я вже не взявши жадної бинди.

Аж розповіла я дівчатам коло церкви, яке мені лихо лучило ся: та всі чудували ся, бо такого ще в нас ніколи не бувало, щоби такої крадіжки хто допустив ся на косі дівочій, тай ще на сьвятім місці.

Аж по вечірні зійшла ся зо мною Мариса Гірникова тай повідає:

— Та я була також нині на службі божій, та стояла близько тебе, от таки за тобою, а коло мене зараз за тобою станула твоя сестра.

Она перетискала ся щораз дальше і дальше, аж стала за тобою. Я і бачила єї, як она мала в руках твою бинду, але стиск був такий, що я і нічого не виділа.

Ну! якось минув ся мій біль за тою бин-дою: парубок ніякий не признавав ся до збитка того, та я дістала иньшу від дядини. Дарма, що заклали ся, що иньшої не куплять.

Минули ся сьвята великодні. Дядина під-дужали, такої цілком здорові стали. Ще за-держали мене, щоб їм допомгла города скопати та обсіяти его. Яб рада і на завсїгди там ли-шити ся. Аж кинулась вже хопта; треба було грядки полоти. І дня не було, щоби мачоха не приходила за мною, бо бачите своїм дітям не веліла полоти, а ходити на заробітки, а сю ро-боту полишила для мене. Я знала се добре — але не просила ся мачохи: хотять послухати дядини, най оставлять мене у них, а як ні — то і ні; я ані словом не обізвала ся за собою. Не послухала — я і пішла назад до дому, та взяла ся до тої роботи, котрій нема кінця, що-би християнин і руки і ноги зробив.

(Конець буде.)

скритими напастями, станемо ми в обороні наших земляків німецьких і обороні управненого становища Німців в Австрії з всею рішучістю. Лише кріпка ініціатива, оперта на австрійській ідеї державній, на повазі і справедливості для всіх, може допомогти.

Рішене кризи може відбутися, а наша вітчина може бути обережена перед необчисленими небезпечностями, коли держава буде захищена перед державно правною реакцією, неясною в способах і цілях, і коли німецькому народові, найдавнішому в австрійській родині народів, о котрого непохитній вірності мала достойна династія стільки доказів століттями, буде забезпечене его управлене становище.

Телеграма з Праги до N. W. Tagblatt пустили вість про кризу міністерську. Гр. Бадені мав би уступити тирольському намістникові гр. Мервельдтові. Очевидно Німцям розходить ся о те, щоб вернути знов до свого верховодячого становища в Австрії. Навіть міністри Гавчови приписують, начеб він кував коромоли проти гр. Баденього, щоби стати міністром-президентом. На раді корони 13 липня, в котрій брали участь також обидва шефи правительств австрійського і угорського під проводом цісаря, обговорювано справи спільних делегацій. Однак рада державна ще не вибрала делегацій а N. fr. Presse грозить і в тій справі обструкцією. Взагалі ситуація вельми критична і поважна.

Турецкий султан дістав від усіх держав відповіді, котрі супротивлять ся его вимогам в справі тесалійській і мусить з того набрати переконання, що годі даліше числити на незгідність або зависть європейських держав. Сподівають ся в Царгороді, що на кабінетовій раді будуть зроблені уступки для європейських держав. Новий секретар державний німецький був у Відні на довшій аудієнції у гр. Голуховського і має товаришити німецькому цісареві в подорожі до Петербурга.

Француска праса занята вся подорожею, яку має відбутися президент Фор до Петербурга. Народне свято проминуло в Парижі зовсім спокійно.

Новинки.

— Торжественне закінчене року шкільного відбуло ся дня 15 с. м. богослуженням в церкві Успенія Пр. Б., котре відсвяткував при участі дяконів катихит акад. гімназії о. Дорожінський. В богослуженні взяла участь руска молодіж всіх середніх шкіл з учителями і директорами. Прикінці відсвятковано пісню за Цісаря.

— В справі рускої виділової школи женьської відбула ся нарада в салі товариства «Просвіти», в котрій взяли участь окрім представителів руского товариства педагогічного і інтересованих родичів також члени Ради шк. кр. сов. Торонський і Барвінський та посол Танякевич. Рішено вислати депутацію до віцепрезидента ц. к. Ради шк. кр. з домаганням, щоби з новим роком шк. введено 1-шу класу виділову (інакше названу 5-ою).

— Галицькі вибори перед найвищим трибуналом. В цвітні засудив львівський трибунал чотирох селян з Смереківця, обжалованих о злочин публичного насильства, доконаного в часі правоборів на виборчій комісарі. Всі засуджені зголовили жалобу неважності, а найвищий трибунал судовий яко трибунал касаційний розсуджував сю справу на засіданню з 12 с. м. і відкинув її яко неумотивовану.

— Посол Шаер не має щастя з судами. Невдачно засуджено его, як знаємо, на 8 місяців в'язниці, а тепер засуджено его знов на 14 днів арешту за неприличне поведіння супротив одного з урядників ряшівського товариства задаткового в бюрі сего товариства.

— Цар і царева після найновіших вістей мають приїхати до Варшави 12-го вересня і забавлять 4 дні потім відіуть на кількатижневий побут до Спалі.

— Страшний отець. В Берліні найшов ся отець що вікном з четвертого поверха викинув свою доньку та й ще стріляв за нею з револьвера. Дівчину найдено з розтороженою головою. Винувник того зв'язного злочину допустив ся его по пьяному.

— Справою самоубийства б. п. Мальвіні Міссоні

нівни заняла ся вже прокуратория державна. В наслідок її розпорядження відбувала ся дня 14 липня на янівській кладовищі судово-лікарська обдукція, при чім сконстатовано, що Міссоніна не була в поважнім стані. Після сего акту застановив слідчий судія цілу справу.

— Походжене декотрих звичаїв, заховуваних цивілізованими народами, найшло таке пояснене в одній книжці, посвяченій історії цивілізації людскої. Знимане капелюха має початок в зніманню шелома через рицаря, котрий віддавав ся на ласку і неласку противника. Подане руки перед битвою було взаїмним зарученням, що битва буде ведена чесно. Один вязень французский скористав з повисшого звичаю, будучи засудженим на боксоване з муринським атлетом; не маючи поняття о боксерстві, стиснув правицю свого противника так сильно що її змяжджив. Уклін є остальним слідом похилень плечий через невільників, готових прийняти бите від свого папа. Шпильки до волосся є здібніми штилетиками, яких уживали і доси уживають вояки чого уособлені Сицилійянки. Запущені в часи невільництва улекшували веденє ряду невільниць і доси символізують они підданство жєнщин супроти мужчин.

— Ворог поцілуїв. Др. Вальвасорі, звістний лікар-гігієніст в Медіолянї, є безпощадним ворогом поцілуїв. «Поцілуй — говорить учений в своїм публичнім відчиті — є ворог людскости, що спроваджує на нас хвороби губ, гортанки, легких, дифтерит і сухоти». Горяче бажанє коханка «поцілована чорною водою» переведене на язык гігієни, значить: «хочу спроводити на себе рака гортанки». Пістолетовий вистріл в плечі є рішучо менше небезпечний, як кожде, так невинне на погляд диткенє уст. «Волівчим видіти свою дитину — говорить Вальвасорі — іду по гімзі, положенім 20 метрів над землею, ніж бачити ціловану або цілуючу. Хочеш сповнити самоубийство, цілуй ту хорошу даму, що впала тобі так в око; небачний, цілуй клініку слабостий стягавш на себе». В остаточнім заключенню гігієніст є за рішучим усуненєм поцілуїв з порядку денного людскости; практикє її належало би полишити лише зв'їрятам. Ціславив зв'їрята!

— Штудерний злодій. Один берлінський цикліст відпочивав за містом в городі реставрації а своє колесо поставив зараз коло себе. За хвилину надїхав якийсь другий цикліст, припер своє колесо до плота а сам увійшов до города і приступив до столика, де сидів тамтой. Новий «товариш колеса» представив ся урядником судовим з Шарльотенбурга і завів розмову про спортові справи. Втім якийсь чоловік сїдає на его колесо, котре стояло за плотом і утікає. «Украли мені ровер» скликнув урядник, «позвольте мені на хвилину свого, я его зараз дожену» — і не чекаючи відповіди взяв колесо від стола, сїв і поїхав. І бути може що дїгнав тамтого, але і сам вже не вернув ся назад, бо все те була лиш злодійська штучка.

— 3 Копенгаги доходить вісти: Дня 12-го липня вїхав на тамошнім двірці поспішний поїзд на особовий. Поторожених 8 возів а 40 людей убитих.

— Не можна бути занадто чемним в судовій салі, як о сїм учить трагікомічна подія, що лущила ся сими днями в Познаню в часі засідання лавничого суду. Один з лавників пчихнув, — на що з посеред публичности відозвало ся голосне «на здоров'є». Предсїдатель узнав се «желанє» за обиду трибуналу, велїв сего, що так відозвав ся, привести перед судиїв і засудив на 3 дні арешту. Був то робітник. На приказ судиї відведено его зараз до в'язниці.

— Подвійне самоубийство. В понедїлок рано приїхали до Берна австрійського двоє молодих людей. В готелю «Славія» записали ся на мельдунковій картї: Яков Літван ц. к. надпоручник з Мукачева з женою. В комнаті замкнули ся і не виходили цілу добу. Се спонукало готелєву службу, що стала добувати ся до їх комнаты, а відтак виважила двері. Найшли тільки два трупи. Обоє подорожні ще держали револьвери в руках, котрими відобрали собі жите. Они сидїли на ліжку і рівночасно вистрілили до себе в уста. Доходження показали, що се були брат і сестра. В позіставлених письмах находить ся заява, що добровільно відбирають собі жите і просять, щоби їх матір в Мукачеві обережно повідомити про страту обоїх дітий. Яков мав 32, его сестра Павліна 29 років. Причиною самоубийства були неприємности службові Якова, в котрі замішала ся була також его сестра, бо обоє з братом дуже любили ся.

— Укараний князь. Загально звістно, що англійска королева є завзятою неприятелькою курєня тютюну. Не лише не поважає нікому курити

в своїй присутности, але доказ сей розтягає ся навіть на ціле окруженє, звідки лише дим мїг би передерти ся до її комнат. Навіть чоловік королевої підлягає тим розпорядженням. Однак случило ся раз, що королева, котра має дуже ніжний змисл нюху, почувла в своїй палаті легкий запах тютюну. По докладних дослідах переконана ся, що виновником був тоді ще малолітній князь Валї. Королева укарала за се сина 30-дневним комнатним арештом, а бідний князь не сьмїв дійсно через цілий місяць виходити з комнати. Очевидно, що кари сеї ніколи не забув і по нинішній день не відважить ся близько своєї матери закурити хочби легкого папіроса.

— Просьба до Преч. руского Духовєньства в справі виратованя бідного селянина Я. К. з Л. (повіта перемишлянського) з нещастя, в котре попав з причини поруки за свого (помершого) сьвященника. Датки, котрі на мій поклик вплинули на річ нещасливого селянина Я. К. з Л., — а за котрі я в ім'я доброї справи сердечно дякую — виказують після прилюдного справозданя Впр. о. Декана Танчаковского суму 124 злр., отже заледво є ту часть суми потрібної до виратованя его з пропасти. Прошу Впов. Отців і дорогих в Христї і в народї Братів, щоби поскорили з своїми датками. Тут заангажована наша сьвященнича народна честь і наш народний сьвященничий інтерес. Нам треба в нинішних часах фактів один за другим, фактів солідарности нашої, бо тільки они можуть по Бозї, за Божою номочію бути правдивими і певними нашими оборонцями. — Всї датки прошу посилати не до мене, але на адресу Впр. о. Декана нараївського Олександра Танчаковского, пароха в Дунаєві (почта Дунаїв). Всї инші рускі газети, близькі інтересам нашого Духовєньства, прошу о ласкаве поданє сеї поновної просьби в найближшій числі. Данило Танякевич.

ПОСМЕРТНІ ₴ ВІСТІ.

Винкентія Калужняцка, вдова по пок. о. Єр. Калужняцкім з Туря, а мати дра Єм. Калужняцкого професора черновецкого університету, о. Теоф. Калужняцкого пароха в Загірїю і Корн. Калужняцкого аптикаря в Угнові — упокоїла ся 11 н. ст. липня в 82 р. житя. В. і. п.!

Марія з Чичкевичів Винтонякова упокоїла ся дня 10 с. м. в домі свого сина о. Карпа Винтоняка, декана олеского, пароха в Утішкові, в 75 році праведного житя. Покійниця ще на своїм господарстві в Калущі удержувала у себе діти селянські, з котрих неоднє випровадила на люди. В. і. п.!

Цінник львівської палати торговельної і промислової.

Львів дня 15. липня 1897.

I. Акиці за штуку.

	платять зл. кр.	жадають зл. кр.
Зеліз. г. Кар. Людв. по 200 зл. мк.	216 —	219 —
Зеліз. Львів-Черн.-Ясся по 200 зл. валь. срубл.	286 —	289 —
Банку гіпот. гал. по 200 зл. в. а.	386 —	396 —
„ кред. гал. по 200 зл. в. ав.	— —	210 —
Гарбарні в Решові по 200 зл. в. ав.	195 —	205 —
Фабрики вагонів в Ясноку перед тим Ліпінського по 500 кор. в. ав.	250 —	260 —

II. Листи заставні за 100 зл. в. ав.

Банку гіп. г. 5 ¹ / ₂ % в. ав. з 10 ¹ / ₂ % пр.	110 30	111 —
„ „ „ 4 ¹ / ₂ % „ „ лос в 50 л.	100 —	100 70
„ „ „ 4 ¹ / ₂ % „ „ в боль. по 200 К.	96 70	97 40
„ краєв. 4 ¹ / ₂ % в. ав. лос в 51 л.	100 50	101 20
„ „ 4 ¹ / ₂ % в. ав. лос в 57 л.	97 50	98 20
Тов. кред. гал. земс. 4 ¹ / ₂ % (перша емис.).	97 80	98 50
„ „ „ „ 4 ¹ / ₂ % лос в 41 ¹ / ₂ літ	97 60	98 30
„ „ „ „ 4 ¹ / ₂ % „ в 56 літ	97 30	98 —

III. Обліги за 100 зл.

Гал. фонду пропинац. 4 ¹ / ₂ % в. ав.	98 —	98 70
Буков. „ „ 5 ¹ / ₂ % „ „ „	102 75	— —
Комунальні Банку кр. 5 ¹ / ₂ % (2 ем.).	102 40	— —
„ „ 4 ¹ / ₂ % (3 ем.).	100 40	101 10
Зелізницї льокальні 4 ¹ / ₂ % по 200 кр.	96 50	97 20
Пожички краєв. 6 ¹ / ₂ % ва. з року 1873	103 —	— —
„ „ 4 ¹ / ₂ % „ „ 1891	— —	— —
„ „ 4 ¹ / ₂ % по 200 кор. з р. 1893	97 80	98 50
„ м. Львова 4 ¹ / ₂ % по 200 кор.	97 10	97 80

IV. Льоси.

Міста Кракова	26 —	28 —
„ Стаиславова	42 —	— —

V. Монети :

Дукат цісарский	5 60	5 70
Наполеондор	9 48	9 58
Пів-імпериял	9 55	— —
Рубель російский срібний	1 20	1 25
„ паперовий	126 30	127 30
100 марок німецьких	58 40	58 90

Гігієнічна охорона

ДЛЯ ПАНЬ

є найвигіднішою і найлучшою.

Перевиснає всі дотеперішні спеціальности г'юмові.

Картон 2 злр.

Головний склад комісовий в аптиці під

»СРІБНИМ ОРЛОМ«

Зигмунта Рукера у Львові.

161 8—2

Розклад їзди поїздів залізничних

обов'язуючий від 1. липня 1897.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова	Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.		посп.	особ.		
приходить о годині			приходить о годині			
1-30	7-30	з Іцкан	6-00	до Підволочиск з головн. двірця		
	7-50	" Янова	6-10	" Іцкан		
	7-52	" Тернополя на Підзамче	6-15	" Підволочиск з Підзамча		
	8-05	" Лавочного	6-45	" Іцкан		
	8-15	" Тернополя на головний дворець	8-40	" Кракова		
	8-25	" Сокаля	8-55	"		
	9-10	" Кракова	9-20	" Скольного (до Гребенова від $10\frac{1}{4}$ — $3\frac{1}{8}$)		
	10-35	" Ярослава	9-25	" Сокаля		
	1-15	" Янова	9-40	" Янова		
	—	" Кракова	10-05	" Підволочиск з головного двірця		
1-50	1-40	" Скольного (Гребенів від $10\frac{1}{4}$ до $3\frac{1}{8}$)	10-27	" " з Підзамча		
	—	" Черновець	10-45	" Іцкан		
	2-15	" Підволочиск на Підзамче	1-04	" Янова (лиш в неділі і свята)		
	2-30	" " головний дворець	1-55	" Підволочиск з головного двірця		
	5-25	" Сокаля	2-08	" " з Підзамча		
	5-35	" Підволочиск на Підзамче	2-31	" Брухович що неділі і свята до даль-		
	5-45	" Іцкан		шого зарядження		
			2-40	" Черновець		
			2-50	" Кракова		
				" Янова		
Ніч	3-04	з Підволочиск на Підзамче	3-00	" Скольного (від $\frac{1}{5}$ до $30\frac{1}{8}$ з Стрия)		
	3-30	" " " головний дворець	3-05	" Ярослава		
	6-00	" Кракова	4-40	" Зимної води що день до дальшого за-		
	6-55	" Підволочиск на головний дворець	3-40	рядження		
	8-00	" Кракова	3-48	" Брухович		
	8-15	" Янова тільки в неділі і свята що день а від $10\frac{1}{5}$ до $31\frac{1}{8}$ в будні дні				
		" Брухович тільки від $20\frac{1}{8}$ аж до дальшого				
		зарядження				
	8-45	" Кракова				
		" Брухович тільки від $\frac{1}{7}$ до $25\frac{1}{8}$				
9-43	8-49	" Янова (від $10\frac{1}{8}$ дня $31\frac{1}{8}$ в неділі і свята)				
	9-01	" Іцкан, Бергомету з виїмком понеділка				
	9-10	" Кракова				
	9-30	" Підволочиск на Підзамче				
		" Іцкан				
		" Підволочиск на головний дворець				
	10-00	" Скольного (лиш від $\frac{1}{5}$ до $30\frac{1}{8}$ Стрия, Хирова				
		" Лавочного				

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

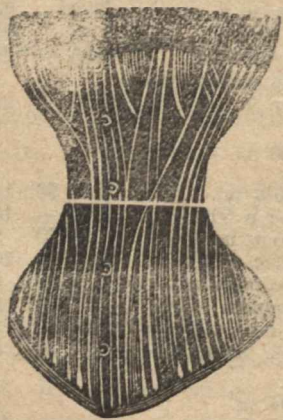
АНТІН ПІЗУНСЬКИЙ

Львів, Академічна 12.

Богато заосмотрений
на кождий
сезон

Магазин конфекції дамскої

порукає завжди
наймоднійші Сукні до
проходу, Костюми ранні, Матини,
Шляфроки, Пенюари, Блюзки, Сорочки,
Гальки з наймоднійших материялів,
дешевше ніж деінде. 151 16—47

Ново отворена робітня Горсетів, Рукавичок і Бандажів С. Галянтовского

у Львові, площа Бернадинська, число 3.

виконує на замовленя:

Руптурові бандажи, паси на живіт, ортопедичні горсети і звичайні, кулі, щудла, машини на ноги, суспенсорія, рукавички «glasse», дунські і козові. Оправляє: подушки, шапки, шельки, екрани, диваники, тасьми до дзвінків і т. д. в як найкоротшім часі по найнищих цінах. 158 5—10

Марцелій Гонсьоровский

тапіцер і декоратор

у Львові, улица Личаківська ч. 22.

приймає всякі замовлення на роботи входячі в обсяг тапіцерства і декораций як: оббиване меблів, уряджене покоїв, виклююване покоїв тапетами а за разом завішуване фіранок виконує з комфортом і т. д.

Всякі порученя виготовлює по доступних цінах і в найкоротшім часі.

157 6—10

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовлення і посередничить в закупні:

Світло церковне

вирост з фабрики Іа по 70 зр., Па по 64 зр. за 100 кіл. лосо фабрика.

Вино

в бочках о 135 літрах, а то Самородне почавши від 70 зр. за бочку лосо місце продукцій.

Зі складів висилає: КАВУ по 5 кіл.

посилках почт. в ціні по: зр. 9-20, 10-20,

10-70, 11-20, а спеціальність по 12-20 франко

ВИНО в 5 кіл. барилках по зр. 3—, 3-70,

4-10, 4-90 франко. — Інші товари по

уміренних цінах. 57—?

Кароль Домічен

електро-механ'к у Львові

ул. Сикстуска ч. 23

газовим мотором двигане

Заведене

електро-механічне
заводить найтривальше і найдешевше:

дзвінки електричні, телефони, громозводи і такі інші.

Всякі напрямки орудує як найсовітнійше.

ул. Хорущини ч. 11

старано устроєний фазовий

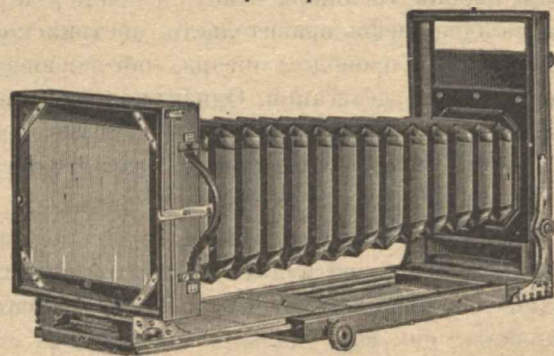
Варстат

длянаправи роверів
удержує на складі славно-звісні світові

Ровери «Адлер» за разом прибори: гуми, ліхтарки, дзвінки і т. д. найлучшого рода. 160 6—10

Перший християнський

ново отворений склад апаратів і всіляких приборів

до заводової фотографії і для П. аматорів

порукає низше ціи у всіх фірмах краєвих і заграничних.

Апарати від 6—250 зр. на складі. — Висилка на провінцію відвортною поштою виконує ся. — Найбільший і найдешевший склад всіляких приборів до фотографії. На жадане виписує ся апарати до великості 24:30 (за винагородою 2% вартості апарату) з об'єктивами Voigtlander'a, Steinheil'a, Goerz'a і т. д.

Едмунд Бродковский

Львів, ул. Камінна 3.

131 6—140

(vis à vis школи реальної).

„ДНІСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львові в домі „Просвіти“ Ринок ч. 10.

перше і одинокє руске товариство асекураційне припоручене Всч. Духовенству і всім вірним через Ем. Кард. Митр. і Преосв. Еп. Ординариати всіх трех Епархій, обезпечує будинки, худобу, господарські знаряди, збіжжє в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шкід огневих за можливо найнижшою оплатою.

Школи ліквідує ся і виплачує ся сейчас по пожарі а договори заключені з першими Товариствами контрасекураційними подають „Дністрові“ можливі обезпечувати і виплачувати і найвищі суми.

Полісє „Дністра“ приймає Банк краєвий при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати ся через „Дністеръ“ після всіх можливих комбінацій в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає як найкористнійші услівя і видає полісє і квіти в рускїм язичі.

Товариство взаїмного кредиту „Дністеръ“ стоваришенє зареєстрованє з обмеженою порукою, приймає від своїх членів і третих лиць вклади до опроцентованя по 5%. Гарантія цілковита. Удїли по 50 корон. Позички уділяють ся тільки властителям реальностей, вільних від тягарів, за порукою двох членів. З позичок відтягає ся десята часть на удїл.

Зголошеня о уділенє агенції в місцевостях де „Дністеръ“ не є заступлений, приймають ся. (54—?)

1000

туток цигаретових за 1 зр. порукає фабрика туток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

Львів, улица Галицька число 12.

Замавляючим 5.000 туток разом опакованє і відсилка франсо.